

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Plani i Mëshirës

Nga Plaku Xhejms R. Rasband,
i Të Shtatëdhjetëve

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Zoti është i mëshirshëm dhe plani i Atit tonë Qiel-lor për shpëtimin është vërtet një plan mëshire.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn

Ftesa e Një Profeti

Prillin e kaluar, pak kohë pas lajmit të gëzueshëm që Kisha kishte marrë Tempullin e Kirtlandit, Presidenti Rasëll M. Nelson na ftoi të studiojmë lutjen përkushtuese të Tempullit të Kirtlandit, të regjistruar në seksionin 109 të Doktrinë e Besëlidhjeve. Lutja përkushtuese, tha Presidenti Nelson, “është një material udhëzues mbi mënyrën se si tempulli na fuqizon shpirtërisht ju dhe mua për të përballuar sfidat e jetës në këto ditë të fundit”.

Jam i sigurt që studimi i seksionit 109 ju solli ide që ju bekuan. Sonte do t'ju tregoj për disa nga gjërat që mësova kur e ndoqa ftesën e profetit tonë. Shtegu paqedhënës tek i cili më çoi studimi im, më kujtoi se Zoti është i mëshirshëm dhe se plani i Atit tonë Qielor për shpëtimin është vërtet një plan mëshire.

Misionarët e Sapothirrur që Shërbejnë në Tempull

Sikurse mund të jeni në dijeni, “misionarët e sapothirrur nxiten që të marrin ordinancën e dhurimit në tempull sa më shpejt që të jetë e mundur dhe ta frekuentojnë tempullin sa më shpesh që e lejojnë rrethanat”. Pasi e kanë marrë dhurimin, ata gjithashtu “mund të shërbejnë si punonjës/e ... të tempullit përpara se të fillojnë shërbimin misionar”.

Koha në tempull, përpara se të hyjnë në qendrën e trajnimit të misionarëve (QTM), mund të jetë një bekim i mrekullueshëm për misionarët e

more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had

rinj, teksa ata mësojnë më shumë rreth besëlidhjeve të tempullit përpara se t’ia tregojnë botës bekimet e këtyre besëlidhjeve.

Por gjatë studimit të seksionit 109, mësova se në tempull, Perëndia u jep fuqi misionarëve të rinj, në të vërtetë të gjithëve ne, në një mënyrë të shenjtë shtesë. Në lutjen e përkushtimit, të dhënë nëpërmjet zbulesës, Profeti Jozef Smith u lut që “kur shërbëtorët e tu të shkojnë nga shtëpia jote ... për të dhënë dëshmi për emrin tënd”, “zemrat” e “gjithë njerëz[ve]” do të “zbuten”, si për “të madhërishmit e tokës” ashtu edhe “gjithë të varfërit, nevojtarët dhe të munduarit e tokës”. Ai u lut që “paragjykimet e tyre të mund t’i lëshojnë rrugë së vërtetës dhe populli yt të mund të fitojë favor në sytë e të gjithëve; që gjithë fundet e tokës të mund ta dinë se ne, shërbëtorët e tu, e kemi dëgjuar zërin tënd dhe që ti na ke dërguar”.

Ky është një premtim i bukur për një misionar të sapothirrur, që t’i bëjë paragjykimet “t’i lëshojnë rrugë së vërtetës”, të “fitojë favor në sytë e të gjithëve” dhe ta bëjë botën të dijë se ata janë të dërguar nga Zoti. Secili prej nesh sigurisht që ka nevojë për po të njëjtat bekime. Çfarë bekimi do të ishte që t’i kishim zemrat të zbutura teksa ndërveprojmë me fqinjët dhe bashkëpunëtorët. Lutja e përkushtimit nuk shpjegon me saktësi se si koha jonë në tempull do t’i zbutë zemrat e të tjerëve, por jam i bindur se lidhet ngushtësisht me mënyrën se si koha në shtëpinë e Zotit i zbut vetë zemrat tona duke na qendëruar te Jezu Krishti dhe mëshira e Tij.

Zoti i Përgjigjet Përgjërimit të Jozef Smithit për Mëshirë

Kur e studiova lutjen e përkushtimit të Tempullit të Kirtlandit, gjithashtu më bëri përshtypje që Jozefi herë pas here u lut për mëshirë – për anëtarët e Kishës, për armiqtë e Kishës, për udhëheqësit e vendit, për kombet e tokës. Dhe, në mënyrë tepër vetjake, ai iu përgjërua Zotit që ta kujtonte atë dhe të kishte mëshirë për Emën e tij të dashur dhe fëmijët e tyre.

Si duhet të jetë ndier Jozefi kur, një javë më vonë, në ditën e Pashkës më 3 prill 1836, në Tempullin e Kirtlandit, Shpëtimtari iu shfaq atij dhe Oliver Kaudërit dhe, siç shënohet në seksionin 110 të Doktrina e Besëlidhje, tha: “Unë e kam pranuar këtë shtëpi dhe emri im do të jetë këtu; dhe unë do t’i manifestohem popullit tim në mëshirë në këtë shtëpi”. Ky premtim i mëshirës

special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies.”

duhet të ketë pasur kuptim të veçantë për Jozefin. Dhe, siç na dha mësim Presidenti Nelson prillin e kaluar, ky premtim gjithashtu “zbatohet për çdo tempull të përkushtuar sot”.

Gjetja e Mëshirës në Shtëpinë e Zotit

Ka aq shumë mënyra në të cilat secili prej nesh mund të gjejë mëshirë në shtëpinë e Zotit. Kjo ka qenë e vërtetë që nga koha kur Zoti fillimisht e urdhëroi Izraelin që të ndëronte një tabernakull dhe të vendoste në qendër të tij “pajtuesi [n e mëshirës]”. Në tempull gjejmë mëshirë në besëlidhjet që bëjmë. Këto besëlidhje, duke iu shtuar besëlidhjes së pagëzimit, na lidhin me Atin dhe Birin dhe na japin qasje të shtuar ndaj asaj që Presidenti Nelson na ka mësuar se është “një lloj i veçantë dashurie e mëshire ... i quajtur *hesed*” në hebraisht.

Në gjejmë mëshirë në mundësinë për t’u vulosur me familjet tona për përjetësinë. Në tempull gjithashtu arrijmë të kuptojmë me qartësi më të madhe se Krijimi, Rënia, flijimi shlyes i Shpëtimtarit dhe aftësia jonë për të hyrë sërish në praninë e Atit tonë Qiellor—në fakt, çdo pjesë e planit të shpëtimit – janë shfaqje të mëshirës. Mund të thuhet se plani i shpëtimit është një plan lumturie pikërisht ngaqë është një “plan i mëshirës”.

Kërkimi i Faljes Hap Dyert për Frymën e Shenjtë

Jam mirënjohës për premtimin e bukur të seksionit 110 që Zoti do ta shfaqë veten e Tij në mëshirë në tempujt e Tij. Jam gjithashtu mirënjohës për atë që zbulohet rreth mënyrës se si Zoti do ta shfaqë Vetën e Tij në mëshirë kurdoherë që ne, si Jozefi, përgjrohemi për mëshirë.

Përgjërimi i Jozef Smithit për mëshirë në seksionin 109 nuk ishte hera e parë nga përgjërimet e tij për mëshirë që nxitën zbulesë. Në Korijen e Shenjtë, i riu Jozef u lut jo thjesht për të ditur se cila Kishë ishte e vërtetë, por edhe tha: “I thirra Zotit për mëshirë, sepse nuk ishte askush tjetër tek i cili të mund të shkoja dhe të merrja mëshirë”. Në njëfarë mënyre, dallimi nga ana e tij se kishte nevojë për mëshirën që vetëm Zoti mund ta siguronte, ndihmoi që të hapeshin pragjet e qiellit. Tre vjet më vonë, engjëlli Moroni u shfaq pas asaj që Jozefi tha se ishte “lutj[a] dhe përgjërim[i i tij] ndaj Perëndisë së Plotfuqishëm për falje të të gjitha mëkateve dhe marrëzive të

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni's father's conversion begins with his prayer, "I will give away all my sins to know thee." We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord's mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God's Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: "I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts."

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about "how merciful the Lord hath been unto the children of men." It is pondering upon the Lord's mercy that prepares us to "ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true."

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God's plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will "be restored to their ... perfect frame"? Is Amulek right—can the Savior's mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead "[encircle us] in the arms of safety"?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our "pains

[tij]"

Ky model ku zbulesa pason një përgjërë për mëshirë, është një model i njohur në shkrimet e shenjtë. Enosi e dëgjoi zërin e Zotit vetëm pasi u lut për falje. Kthimi në besim i të atit të mbretit Lamoni fillon me lutjen e tij: "Unë do t'i braktis të gjitha mëkatet e mia për të të njohur". Ne mund të mos bekohejmë me të njëjtat përvoja dramatike si këto, por për ata që nganjëherë hasin vështirësi që të ndiejnë përgjigjet ndaj lutjeve, kërkimi i mëshirës së Zotit është njëra nga mënyrat më të fuqishme për ta ndier dëshmimin e Frymës së Shenjtë.

Përsiatja e Mëshirës së Perëndisë Hap Portën drejt një Dëshmie për Librin e Mormonit

Një parim i ngjashëm jepet mësim shumë bukur te Moroni 10:3–5. Shpesh i përmblehim këto vargje për të dhënë mësim se, nëpërmjet lutjes së singertë, ne mund të mësojmë nëse Libri i Mormonit është i vërtetë. Por kjo përmbledhje mund ta lërë jashtë vëmendjes rolin e rëndësishëm të mëshirës. Dëgjoni se si Moroni e fillon këshillimin e tij: "Do t'ju këshilloj që kur t'i lexoni këto gjëra, ... të kujtoni sa i mëshirshëm ka qenë Zoti ndaj fëmijëve të njerëzve, që nga krijimi i Adamit dhe deri në kohën kur do t'i merrni këto gjëra dhe t'i meditoni në zemrat tuaja".

Moroni na nxit që jo vetëm t'i lexojmë këto gjëra, analet që ai ishte duke i vulosur, por edhe të përsiatim në zemrat tona se çfarë zbulon Libri i Mormonit rreth mënyrës se "sa i mëshirshëm ka qenë Zoti ndaj fëmijëve të njerëzve". Është përsiatja për mëshirën e Zotit që na përgatit "të pyes[im] Perëndinë, Atin e Amshuar, në emrin e Krishtit, në qoftë se këto gjëra nuk janë të vërteta".

Kur përsiatim për Librin e Mormonit, ne mund të bëjmë pyetjen: A është në fakt e vërtetë, sikurse dha mësim Alma, që plani i Perëndisë për mëshirën siguron që çdo njeri, i cili jetoi ndonjëherë në këtë tokë, do të ringjallet dhe se ata "do të rikthehen në formën e tyre ... të përkryer"? A ka të drejtë Amuleku – a mund të kënaqë mëshirë dhe shpëtimtaritë gjithakërkesat e vërteta të hidhura të drejtësisë, që ne përndryshe do të ishim të detyruar t'i paguanim dhe në vend të kësaj të na "rretho[jë] me krahët e sigurisë"?

A është e vërtetë, siç dëshmoi Alma, që Krishti vuajti jo vetëm për mëkatet tona, por

and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni’s counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches “how merciful the Lord hath been [to] the children of men”? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father’s great plan of mercy and for the Savior’s willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

edhe për “dhimbje[t] dhe hidhërimet[t]” tona, me qëllim që Ai të mund të “di[nte] ... se si të ndihmo[nte] popullin e tij sipas dobësive të tyre”? A është Zoti vërtetë kaq i mëshirshëm, sikurse dha mësim mbreti Beniamin, që, si një dhuratë pa pagesë, Ai shleu “për mëkatet e atyre ... që kanë vdekur pa ditur vullnetin e Perëndisë në lidhje me ta, ose që kanë bërë mëkat nga padituria”?

A është e vërtetë, sikurse tha Lehi, se “Adami ra që njerëzit të mund të jenë; dhe njerëzit janë, që ata të mund të kenë gëzim”? Dhe, a është në fakt e vërtetë, sikurse dëshmoi Abinadi, duke cituar Isaian, se Jezu Krishti “u plagos për shkeljet tona, ai u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi i paqes sonë ishte mbi të; dhe me vurratat e tij, ne u shëruam”?

Në përmbledhje, a është plani i Atit, siç u dha mësim në Librin e Mormonit, me të vërtetë kaq i mëshirshëm? Dëshmoj se ai është dhe se janë të vërteta mësimet paqëdhënëse dhe plot shpresë për mëshirën në Librin e Mormonit.

Akoma përfytyroj se disa mund të jenë duke hasur vështirësi, pavarësisht nga leximi dhe lutjet tuaja besnike, për të kuptuar premtimin e Moronit se Ati Qiellor “do t’ju tregojë të vërtetën, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë”. E njoh këtë vështirësi sepse e ndjeva atë shumë vjet më parë, kur dy leximet e mia të para vetjake të Librit të Mormonit nuk sollën një përgjigje të menjëhershme dhe të qartë ndaj lutjeve të mia.

Nëse po hasni vështirësi, a mund t’ju ftoj të ndiqni këshillën e Moronit për të përsiatur mbi mënyrat e shumta që Libri i Mormonit na mëson rreth mënyrës se “sa i mëshirshëm ka qenë Zoti ndaj fëmijëve të njerëzve”? Nisur nga përvoja ime, shpresoj që, kur ta bëni këtë gjë, paqja e Frymës së Shenjtë të mund të futet në zemrën tuaj dhe ju të mund të dini, besoni e ndjenise Libri i Mormonit dhe plani i mëshirës që na mësohet aty, janë të vërtetë.

Shpreh mirënjohjen time për planin e madhërishtëm të Atit për mëshirën dhe për gatishmërinë e Shpëtimtarit që ta kryente atë. E di se Ai do ta shfaqë Vetën e Tij me mëshirë në tempullin e Tij të shenjtë dhe në çdo pjesë të jetës sonë, në qoftë se vërtet do ta kërkojmë Atë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen.